

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29.

Menighetsblad

FOR SPYDEBERG, HOVIN OG HELI

Nr. 2

FEBRUAR 1947

1. årgang

ER JEG EN KRISTEN?

Dette er et spørsmål som vi alle burde ha klarhet over. Likevel finnes det nok mange som nettopp er usikre på dette punkt. Og jeg frykter for at en stor del av disse anstrenger seg svært lite for å få fullt lys over denne ting. Noen går og håper og håper og innbilder seg at det nok skal ordnes til slutt, dersom det ikke skulle være greit på forhånd. De regner med at det skal bli en viss «forberedelsestid» før den siste time slår. Og da skal de ordne alt.

Men her kan det nok være grunn til å rope et alvorlig varsko. For hvem har gitt oss løfte om en spesiell forberedelsestid på det siste? Jeg tror ikke noen av oss har fått et slikt tilsagn, i allfall ikke fra ansvarlig hold. Og da er det intet å feste lit til. Både under krigen og siden har vi hørt og lest om både den ene og den andre som plutselig ble rykket ut av tiden og inn i evigheten. Det ble ikke spørsmål om noen særlig forberedelsestid. Slik som de var, måtte de flytte.

Et kjent ord sier: «Slik som vi er, lever vi. Og slik som vi lever, dør vi. Og slik som vi dør, slik blir vi.» Det kunne derfor ligge nær å spørre: «Har du lyst til å dø i den tilstand som du lever i dette øyeblikk? Lever du således hver time på døgnet at du har lyst til å flytte uten noensomhelst forandring?»

Dersom du og jeg står i det rette for-

hold til Gud og lever slik som vi burde til enhver tid, da blir det godt å flytte når som helst — endog uten varsel. Således skulle vi alle leve. Ingen burde noensinne gi seg ut på noe som er imot Guds ord og samvittigheten. Vi husker Luthers ord på riksdagen i Worms, da han sto overfor keiser, konge og mektige fyrster. Dersom han ikke med Guds ords klare grunner ble overbevist om at han hadde tatt feil, kunne han ikke tilbakekalle noe av det han hadde sagt, for — sa han: «Det er ikke rådelig å handle mot sin samvittighet.»

Men samvittigheten må være korrigeret etter Guds ord. For samvittigheten i seg selv er ikke pålitelig. Den kan være i høy grad avstumpet og skakk-kjørt. Vi har vel støtt på slike tilfeller noen hver. Det var mennesker som kunne forsvare nesten alt mulig galt med støtte i sin samvittighet. Dermed mente de å være uskyldige. Dette er imidlertid en stor feiltagelse. I gamle dager kunne det endog være de som av samvittighetsgrunner ville forsvare blodhevn. I dag vil vel ikke noen gå så vidt — i allfall ikke hos oss, men likevel kan de komme langt ut på viddene dersom de ikke innretter sin samvittighet etter Guds ord.

Dersom du vil være en kristen, gjelder det derfor å bruke Guds ord og innstille samvittigheten etter det. Det må være lykten for din fot og lyset på din sti, ellers lever du i mørket. Jfr. Ps. 119, 105.

Menighetsrådenes oppgaver i dag.

Under prostimøtet i Ski holdt prosten i Øvre Borgesyssel prosti foredrag om ovennevnte emne.

Som bakgrunn nevnte han litt om menighetsrådenes oppgaver under okkupasjonen. Men i dag framholdt han at menighetsrådenes oppgaver stort sett er de samme som før krigen, og de kan deles i to grupper:

1. Oppgaver av praktisk art. Hertil hører de funksjoner som tidl. pålåg kirketilsynet: Utarbeide kirkebudsjett og ordne med reparasjon av kirker og kirkegårder. Taleren ville her understreke viktigheten av at kirke og kirkegårder holdes i god stand, så en ikke har grunn til å skamme seg over dem. De er i virkeligheten bygdens ansikt. Det er hyggelig å komme inn i en vakkert oppusset kirke, og det fremmer kirkesøkningen. Det finnes klare eksempler på det.

Det er av stor betydning at kirken blir godt oppvarmet. Gamle og dårlige ovner burde utskiftes både for brennselets skyld og for kirkesøkningen. Elektrisk oppvarming er å foretrekke.

2. Menighetsrådenes åndelige oppgaver. Disse er nevnt i menighetsrådslovens §§ 7 og 11. Det er store oppgaver og stort ansvar. Taleren ville peke på følgende:

Menighetsrådet tar initiativet til søknad om mere geistlig betjening. På flere steder har man stilt seg velvillige, og departementet har også vært imøtekommende.

Menighetsrådet nedsetter **utvalg** til frivillig virke f. eks.:

Den samme salmist sier også i Ps. 119, 11: «I mitt hjerte har jeg gjemt ditt ord, for at jeg ikke skal synde mot deg.»

Har du det slik, da kan du være ved godt mot. For da er det blitt din lyst å gjøre Guds vilje og du ønsker å bli ledet i smått og stort av Guds gode Helligånd. Du har oppgitt ditt selvstyre og overgir deg hver dag på ny til Gud.

Da kan du synge med salmedikteren:

Jeg går med Jesus hvor jeg går.
Han har meg ved sin side.
Han læger meg med sine sår
og hjelper meg å stride.
Hvor Han sitt fotspor lot,
der setter jeg min fot.
Om enn meg all ting ille spår —
jeg går med Jesus hvor jeg går.

L. R. 265, 5.

Slik er det i hovedsaken med en som er kristen. Det kan nok undertiden komme mørke og tvil, men det driver ham bare til å søke nærmere inn til Gud, og da vil Gud føre ham fram til lys og frimodighet igjen.

En sådan går hver dag framover på veien mot himmelen. Han er ikke fullkommen, men han går til Gud med sin synd og tar i mot Guds frelsende nåde. Derved får han også kraft til å leve kristenlivet. Les Rom. 8, 1—3.

Barneutvalg, som sørger for at det holdes søndagsskole i alle kretser i menigheten, hvor dette kan la seg gjøre.

Ungdomsutvalg søker på beste måte å ta seg av bygdens ungdom ved avholdelse av ungdomsforedrag, konserter o. s. v.

Sykeutvalg foretar sykebesøk og øver sjelesorg overfor de syke i menigheten. Presten kan nemlig som regel ikke overkomme dette i den utstrekning det er ønskelig.

Foredrags-utvalg søker å få istand ekstragudstjenester og andre møter om Guds ord.

Religionsundervisnings-utvalg med særlig tanke på religionsundervisningen i framholdsskolen. Taleren ønsket særlig et syke-utvalg. De rette menn vil kunne gjøre meget.

Et menighetsblad er nødvendig. Det vil bli et bindeledd mellom kirken og folket. Men menighetsrådet må stå bak presten her og lette ham noe av arbeidet med bladet. En redaksjonssekretær vil kunne gjøre god hjelp.

Menighetsrådene søker ved ord og eksempler å bedre kirkesøkningen. Å sette i gang kirkebusser fremmer også kirkesøkningen.

Taleren ville til slutt nevne **kirkelige vekkelsemøter**. To prester, som er skikket, eller 1 prest og en legmann sammen med en sanger arrangerer vekkelsemøter.

Her melder seg et viktig spørsmål: Vil ikke arbeidet fra menighetsrådenes side kollidere med de frivillige organisasjoners arbeide?

Hertil ville taleren si: Menighetsrådene må arbeide i beste forståelse med de frivillige organisasjoner så langt det går an. Vi har stor grunn til å takke Gud for de frivillige organisasjoners arbeide. Deres arbeide og kirkens skal jo utfylle hverandre, og målet er jo det samme: Å vinne sjele for Gud. Utfallet beror på om den hellige ild fra Gud bor i våre hjerter.

En har sagt at menighetsrådets oppgave er først og fremst å samle folk om Guds ord. (Etter «Vårt Land»).

Er alle menighetsrådsmedlemmer oppmerksom på denne sin oppgave?

Hva gjør du for å få andre med deg til kirke og bedehus?

I Romer-brevet 10, 14 f. står det:

— Hvorledes kan de påkalle den som de ikke tror på? og hvorledes kan de tro der hvor de ikke har hørt? og hvorledes kan de høre, uten at der er noen som forkynner? og hvorledes kan de forkynne uten at de blir utsendte? som skrevet er: Hvor fagre er deres føtter som forkynner fred, som bærer godt budskap!

Gudstjenester.

2. søndag i Faste 2. mars kl. 11: Høymesse i Hovin kirke.

3. søndag i Faste 9. mars kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. — Kirkebuss fra Dingstad kl. 10,15.

Midfaste søndag 16. mars kl. 11: Høymesse i Heli kirke.

Marias budskapsdag 23. mars kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke ved pastor Bjørnstad og soknepresten. — Ofring til Norsk Misjon Blandt Hjemløse. — Kirkebuss fra Dingstad-krysset kl. 10,15.

Spjdebergs eldste mann.

Vi vil i dag presentere for våre lesere bygdens eldste mann, så vidt vites da. Det er Anton Fjeldstad, som bor på Bergseth, Skårud. Vi besøkte ham for en tid siden og spurte om løst og fast i årenes løp. Han fortalte da at han var født den 15. februar 1855. Kirkeboken sier riktignok 1. mars, men det får stå hen. I alle fall blir han snart 92 år. Den gamle hedersmann er åndsfrisk og kjekk etter alderen. Dessverre har han vært blind i de senere år, og det hindrer ham i å ferdes alene ute. Men han følger interessert med, hører godt og vil gjerne snakke om det som ligger ham på hjertet. Hans hukommelse er god, så når vi kommer inn på gamle dager, kan han fortelle om både det ene og det andre.

Han forteller at han ble født på plassen Fjeldstad under Haugen. Foreldrene var husmannsfolk, og de hadde det ikke for godt i den tiden Anton vokste opp. Det var å henge i fra den tidlige morgen til sen kveld. Alle måtte arbeide, både barn og voksne, gårdeiernes barn likesåvel som husmannsbarna. Mellom barna var det ikke noen standsforskjell. De lekte godt sammen alle.

Anton bodde hjemme på Fjeldstad og «gikk fremme» på gården til i 20-års alderen. Da syntes han at åket ble for tungt. Han hadde lært å tenke selv i den alderen og kunne ikke lenger tie til alt han så og hørte. Med foreldrene flyttet han da til Sververud, som de leiet for noen år.

Før hans døde 68 år gammel. Anton flyttet så til Mørk hvor han hadde en betrodd stilling i noen år. 27 år gammel giftet han seg med Gunhild Marie Pettersdatter fra Åstorp, som da var 21 år. En kort tid bodde de unge nygifte hos hennes foreldre, men flyttet så til Enebakk. Siden kjøpte de gården Skårud, som de drev i mange år, helt til konas død i 1936.

Ekteparet hadde selv ingen barn, men de var begge gla i barn og tok derfor til seg i alt 3 pleiebarn. Kona måtte være særs flink — så og si til alt mulig. Hun

Fastegudstjenester og møter.

Søndag 2. mars kl. 19,30: Fastepreken i Heli kirke

Onsdag 12. mars fastepreken i Hovin kirke kl. 19,30.

Onsdag 19. mars kl. 19,30: Fastepreken i Spjdeberg kirke.

Fredag 7. mars fastebetraktning på Mørk Pleiehjem kl. 19,30.

Døde.

13. januar 1947: Jenny Kaspara Buer, f. Kristiansen, enke, Løkkerud.

vevet f. eks. tusenvis av alen med tøy for en kjøpmann i byen — ved siden av alt arbeide hjemme, i hus og fjøs og på marken. Hun kunne omtrent alt mulig. Sydde en vinter til og med dykkerdrakter for mer enn 600,— kroner.

Fjeldstad forteller at i hans barndom og ungdom var forholdene ganske annerledes enn nå. Den nåværende stasjonsbyen eksisterte ikke. Det fantes intet hus mellom Skulberg og Oslo-veien, ikke noen jernbane, bare dårlige veier — som en slags gårdsveier — så det særlig i teleløsningen kunne være fare for å sette seg fast. Ved «lina» sto en liten hytte hvor det var handel.

Under disse forhold måtte alle slags landmannsprodukter kjøres med hest helt til Oslo. Så ble det kjørt høy og havre, planker og ved i stor mengde. I sær om vinteren i streng kulde og dårlig føre kunne det være et meget leit arbeid, for det var svært alminnelig å kjøre om natten. Det ble således lite søvn og mye frysing med de dårlige klær man den gang gjerne hadde. Når en ung gutt da skulle kjøre inntil tre byturer i uken, kunne det bli temmelig hardt. For en bytur på to døgn fikk en husmann 2,— kroner når han brukte egen hest. Og han var pliktig til å dra når bonden ville. Vanlig dagbetaling fremme på gården var 8 skilling plus kost for en mann. Arbeidsdagen var fra kl. 5 morgen til 8—9 om kvelden. En merker forskjellen mellom dengang og vår tid.

Folk brukte å reise til kirke en gang i blant, men mange hadde ikke kirkeklær. På konfirmasjonssøndagen var kirken gjerne overfylt. Fjeldstad ble konfirmert i Spjdeberg kirke. I Hovind ble det ikke holdt konfirmasjon i den tiden. Som kjøreleding ble brukt «stivvogn» med plass til 4 personer. Hele dagen gikk med til denne turen, og man kom ikke hjem før svarte kvelden. Alt gikk stille og pent for seg. Det var ingen fyll eller denslags å se. I det hele tatt var det mindre fyll den gang enn nå. Folk var arbeidssomme og nøysomme.

Vi sier Fjeldstad hjertelig takk for alt han har fortalt og sender ham våre beste lykkønskninger på hans 92-årige fødselsdag. Gud signe hans livskveld og gi ham det evige livs håp med fred og glede fra Oven.

Døpte.

26. januar 1947: Per Åge — av foreldre: Verkstederarbeider Asbjørn Magnussen og hustru Ragna Valborg, f. Ruud, Haga.

26. januar 1947: Leif Erik — av foreldre: Sneker Hans Jonas Fløter og hustru Ellen Teodora, f. Barlund, Soltun.

<p>Sverre Nilsen — Spydeberg — Bilforretning og verksted. Tlf. 136 a.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg. Tlf. 15.</p>
<p>A/s Spydeberg Handelsforening Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur. Tlf. 13 og 120.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alm. bankforretninger. Kontortid: Mandag og onsdag kl. 9—13. Fredag kl. 9—13 og 15—16. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>E. G. Johnsens frisørforretning anbefales. 1. klasses utførelse. Tlf. Spydeberg 44.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg. Tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myrakrysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Tlf. 180. Melk & kolonialforretning.</p>	<p>Jens Buer — Spydeberg — Elektrisk forretning. Tlf. 146.</p>
<p>Fohs. Agar Snekkerverksted. Møbler og innredning. Holli, Spydeberg. Tlf. 35 b.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonument m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sorby Kolonial — Manufaktur. Malerverar — Bygningsartikler. Tlf. 152, Spydeberg.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød- pålegg.</p>
<p>LEGE Martin Schou Spydeberg. Tlf. 105.</p>	<p><i>Averter i Spydebergs mest utbredte blad!</i></p>